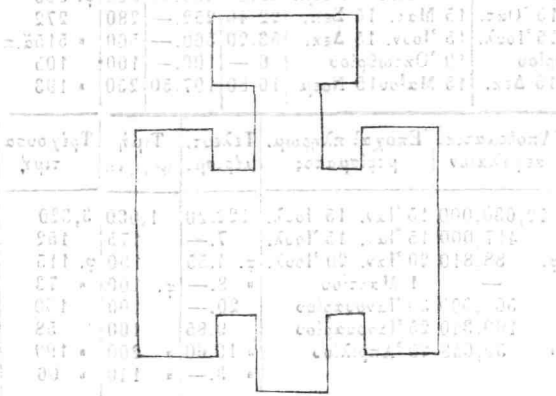

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

799.

Σχημάτισον διὰ τῶν 28 πεσσῶν τοῦ δομινὸ σχῆμα ὁμοιον τῷ κατωτέρῳ. Πρέπει: τὰ 6, 5, 4, 3, 2, 1 καὶ 0 νὰ συνάπτωνται ἑμῶ ἀνὰ τέσσαρα. Τὰ ἄκρα τοῦ σχήματος ὅ' ἀποτελούνται ὑπὸ τῶν διπλῶν ἀριθμῶν· ὅα τετῆ δὲ πρῶτον τὸ διπλοῦν μὴδὲν πρὸς τὸ ἄνω μέρος ἐκ δεξιῶν, κατόπιν, πρὸς τὰ ἀριστερὰ, τὸ διπλοῦν ἓν, τὸ διπλοῦν δύο, τὸ διπλοῦν τρία καὶ οὕτω καθεξῆς·

800.

Στέκομαι ὅταν στέκεσαι, κινῶμαι ὅταν κινῆσαι, Ἀδύνατον νὰ εἶμ' ἐκεῖ ὅπου καὶ σὺ δὲν εἶσαι.

801.

Καὶ τετραπόδου καὶ πτηνοῦ τὴν φύσιν ἅμα ἔχω· Οὐτ' εἰς τὸ σκότος τὸ πολὺ, οὐτ' εἰς τὸ φῶς ἀντέχω.

802.

Γυμνὸς μὲν εἶμαι πάντοτε, πλὴν τοὺς γυμνοὺς ἐνδύω, Καὶ ὅπου τρύπαις ἀπαντῶ, τὰς φράττω καὶ τὰς κλείω. Ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀνοίγω καὶ εἰσδύω.

803.

Τετράπουον ἅμα κ' ἔρπετόν εἶμι κἀγὼ ἐπὶ τῆς γῆς· Ἡ κεφαλὴ μου ἀν τμηθῆ, ἐπὶ τῆς γῆς μὴ με ζητήσ. Στὴν ἀτμοσφαῖραν παρευθὺς ἄνευ πτερόγων καὶ πνοῆς·

804.

Καὶ εἰς τὴν φύσιν ἄνεσιν καὶ τέρψιν διαχέω. Δένδρον εἶμι μικρόσπομον, καὶ εἰς τὰς πεδιάδας Τοῦ νέου κόσμου ὄργυτων κατέχω μυριάδας· Ἄν ἤμισυ τῶν φύλλων μου κανονικῶς χωρήσῃς Τότ' ἕνα φιλόλογον μὰς θανόντα ὅ' ἀναστήσῃς.

805.

De bien des gens, lecteur, ma bizarre nature Met l'esprit éclairé souvent à la torture ; Dix pieds forment mon tout : fais bien attention Que j'exige toujours de la réflexion. En moi tu trouveras un fleuve d'Italie ; Ce qu'on doit observer ; ce qui guide aux combats Le courage et l'ardeur de nos jeunes soldats ; Ce qui se fait chérir en excitant l'envie ; Un fruit d'automne ; enfin, pour me deviner mieux, Te le dirai-je, ami, je suis devant tes yeux.

806.

Tout mortel doit toujours s'estimer mon dernier, Quand il peut de mon tout adoucir mon premier.

ΛΥΣΕΙΣ

785. Ἡ λέξις ἀρματωλός, λέγει ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ του, ἔξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὸ ἀρβρίδιον τοῦτο, παρήχθη ἐκ τοῦ ὀνόματος armatore ὅπου οἱ Ἐνετοὶ ἀπέδιδον, ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι, εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἱταλοὺς αὐτῶν μισθοφόρους. Κατὰ μίμησιν τῶν Ἐνετῶν ἡ ὀσμμανικὴ κυβέρνησις εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς (ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς 15 ἑκατονταετηρίδος) μισθοφόρους ἀνομάζουσα αὐτοὺς ἀρματωλοὺς, εἰς τὰς μαχίμους δ' ὁμάδας αὐτῶν ἐπέτρεψε τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ληστείας. Τὰ σῶματα ταῦτα τὰ ὁποῖα, δαπάναις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συντηροῦμενα καὶ ἔξ Ἑλλήνων

μόνον συγγεμένα, ἦσαν ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων καὶ διανεμημένα εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, πλὴν τῶν τῆς Πελοποννήσου, ἔνθα οὐδέποτε διπῆσαν τουρκικὰ ἀρματωλίκια. Οἱ ἀρματωλοὶ οὗτοι δὲν ἔμειναν πάντοτε πιστοὶ εἰς τὴν ὀσμμανικὴν κυβέρνησιν· πολλὰκις οὐ μόνον ματεῖον ὄλων τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ἀλλὰ καὶ ὀκοθεν περιήρχοντο εἰς ἑθροπραξίας κατὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ὁπάπτειεν αὐτοὺς πάντοτε, καὶ ἐκ διαλείμμάτων ἐπεχείρησε νὰ τοὺς ἐκδικηθῆ. Καθὼς δὲ οἱ κλέφται εἶχον γίνεαι ἀρματωλοὶ, οὕτως οἱ ἀρματωλοὶ ἐγένοντο κλέφται, ἡ δὲ μετάβασις αὐτῶν ἀπὸ τῆς μίας ιδιότητος εἰς τὴν ἄλλην ἀπέβαινε τοσοῦτον συχὴ ὥστε τὰ ἐπωνύμια ἔκεινα κατήγνησαν νὰ ἐκλαμβάνωνται ἀδιαφόρως σχεδὸν τὸ ἐν ἀντί τοῦ ἄλλου καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἰσως οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, οἱ πλείοτατοι τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶχον τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας· ἴσως ἐμάχοντο κατὰ τῶν Τούρκων ἑλαυνόμενοι μᾶλλον ὑπὸ σφοδροτάτου αὐτοματισμοῦ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἢ ἔχοντες τὸ ὑψηλότερον αἴσθημα τῆς ὅλης πατρίδος. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀφοῦ διετέλεσαν οἱ κυριώτατοι ἐπίκουροὶ ὄλων τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ὅσα οἱ πατέρες ἡμῶν διεξήγαγον ἐπὶ 400 ἔτη, ὑπῆξαν οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ τοῦ Βαλτεσίου μέχρι τῆς Ράχωδας ὅλα τὰ λαμπρὰ ἔργα τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τῶν ἀρματωλῶν καὶ τῶν κλεφτῶν κατορθώθησαν. — 786. Πληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8 ὀκ. καὶ κενοῦμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14. Ἀκολούθως πληροῦμεν ἐκ δευτέρου τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ κενοῦμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ. Οὕτω δὲ ἔχομεν πλῆρες μὲν τὸ μέτρον τῶν 14 ὀκάδων, 2 δὲ ὀκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8. Ἡδη, ἀφοῦ κενώσωμεν τὸ μὲν μέτρον τῶν 14 ὀκ. ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, ὅπου περιεῖχε τὸ ὀλίγον ποσὸν τῶν ὀκάδων, τὰς δὲ δύο ὀκάδας τὰς περιεχομένας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8 ὀκάδων εἰς τὸ τῶν 14, πληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8, καὶ κενοῦμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, καὶ οὕτω ἔχομεν 10 μὲν ὀκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, τὰς δὲ ἐπιλοίπους 10 ἐντὸς τοῦ ἀγγείου ὅπου περιεῖχε τὰς ὅλας ὀκάδας.

787.

12	8	5	21	19
16	14	7	3	25
23	20	11	9	2
4	22	18	15	6
10	1	24	17	13

788. Tant va la cruche à la fontainette, qu'elle y laisse le manche ou l'oreillette. Ἡ Tant va le pot au puits que il casse. — 789. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτον, ἑλεγε τις, ἀν ὅλα τοῦ κόσμου τὰ βιβλία ἐγένοντο παρανώματα τοῦ πυρός, ἵνα διακριθῶσι τίνες μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔγχοσαν ὀλίγην κρίσιν ἤτις νὰ τοῖς ἦνε ἴδια. — 790. Περὶ Ἄνδρος. — 791. Εὐν-νύξ. — 792. Κύπρος-Κύρος. — 793. Θρόνος-θνος. — 794. Φυλακὴ-δλακὴ.

795.

B E R E T
E P E L E
R E T E T
E I E V E
T E T E R

796. Nevers-envers. — 797. Lacérer-crêper. — 798. Elle ne tient qu'à une lettre. Le jeune avocat rougit quand on lui donne de l'argent. Le vieil avocat rugit quand on ne lui en donne pas.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Τὸ 779^ο αἰνίγμα εἶνε σύμπυτος δύο αἰνιγμάτων κατὰ παραδρομὴν συνενωθέντων, ὧν τὸ δεύτερον ἀποτελοῦσιν οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι, ὡς δεικνύει καὶ ἡ διαφορά τοῦ μέτρον. Ἡ λύσις τοῦ μὲν 779^ο αἰνιγματος εἶνε χαρὰ (τοῦ πρώτου), καὶ υἱὸς (τοῦ δευτέρου).